

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af det lovforslag (nr. 169), som blev fremsat i januar 1977, men bortfaldt inden 1. behandling ved udskrivelsen af nyvalg til folketinget. Justitsministerens fremsættelsestale er optrykt i Folketingstidende 1976-77, sp. 3991. I bemærkningerne til lovforslaget er der foretaget mindre ændringer under hensyn til et af EF-kommissionen i januar 1977 fremsat forslag til rådsdirektiv samt et i Finland i februar 1977 fremsat lovforslag.

Lovforslaget tilsigter at gennemføre en række forslag, som er fremsat i Forbrugerkommissionens betænkning III om forbrugerens retsstilling og retsbeskyttelse (betænkning nr. 738/1975). Formålet med loven er at sikre forbruger en øget beskyttelse mod misbrug og en bedre retsstilling i det hele taget på forskellige områder, hvor der har vist sig at være et specielt behov herfor. Fælles for lovforslagets kapitler 2-4 er, at de vedrører situationer, hvor en aftale ikke, som det sædvanligvis er tilfældet, er indgået ved forbrugerens henvendelse til den erhvervsdrivende på dennes forretningssted. Kapitel 5 indeholder en bestemmelse om ret til opsigelse af visse langvarige kontrakter, uanset hvor aftalen er indgået.

2. Forbrugerkommissionen henstiller i betænkning III s. 30 f, at der gennemføres et principielt forbud mod uanmodet henvendelse på bopæl, samt at dette forbud suppleres med en civilretlig bestemmelse om, at aftaler indgået i strid hermed ikke er bindende for forbruger (rekommendation nr. 7). Dette vil blive gennemført ved lovforslagets *kapitel 2* (§§ 2 og 3).

§ 2 indebærer en udvidelse af det eksisterende forbud mod uanmodet personlig henvendelse i næringslovens § 11, som samtidig foreslås ophævet. Herved vil bl. a. salg af bøger og de såkaldte „abonnementskontrakter“, dvs. kontrakter om tilsyn og vedligeholdelse eller om vagttjeneste, blive omfattet af forbudet. Som nærmere omtalt i bemærkningerne til § 2 viser de senere års erfaringer, at der navnlig på disse områder er behov for en udvidelse af det gældende forbud. Det foreslås endvidere, at også uanmodet telefonisk henvendelse forbydes. Baggrunden for den foreslåede udvidelse af forbudet i næringslovens § 11 er dels hensynet til privatlivets

fred, idet de fleste mennesker formentlig anser den uanmodede henvendelse som en påtrængende og generende salgsform, dels ønsket om at beskytte forbruger mod den risiko for misbrug og udnyttelse, som erfaringsmæssigt er knyttet til „dørsalg“.

I § 3 bestemmes, at et løfte ikke er bindende for forbruger, såfremt det er afgivet ved en erhvervsdrivendes henvendelse i strid med forbudet.

Bestemmelsen i næringslovens § 10 om, at varer som hovedregel kun må afsættes fra fast forretningssted (forbud mod omførsel), og de hertil knyttede undtagelser og dispensationsbestemmelser i næringslovens §§ 12-15 vil ikke blive berørt af lovforslaget.

Næringslovens §§ 10-15 er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

3. Forbrugerkommissionen har foreslået, at der som et supplement til forbudet mod uanmodet henvendelse indføres regler om fortrydelsesret, dvs. en ret for forbruger til at træde tilbage fra aftalen inden for en vis frist, dels i de undtagelsestilfælde, hvor uanmodet henvendelse fortsat vil være lovlig, dels ved salg og bestillingsoptagelser, som finder sted under selskabelige sammenkomster eller i forbindelse med bus- og kaffeudflugter („krosalg“ m. v.), jfr. betænkning III, s. 31 (rekommendation nr. 12).

Med udgangspunkt heri vil der ved lovforslagets *kapitel 3* (§§ 5-9) blive indrømmet fortrydelsesret i tilfælde, hvor en aftale er indgået, eller forbruger har afgivet tilbud, under et møde med den erhvervsdrivende eller dennes repræsentant uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted, hvad enten mødet finder sted i forbindelse med en uanmodet henvendelse, eller en sådan ikke har fundet sted.

I det omfang, det er de erhvervsdrivende forbudt at rette henvendelse til forbrugerne uden disses forudgående anmodning, er der givetvis væsentlig mindre behov for regler om fortrydelsesret end i tilfælde, hvor uanmodet henvendelse på bopælen m. v. frit kan finde sted. Såfremt det gældende forbud mod uanmodet henvendelse som foreslået udvides til navnlig også at omfatte henvendelser om salg af bøger og om tegning af abonnementskontrakter, vil dette således yderligere mindske behovet for gennemførelse af regler om fortrydelsesret. Når det alligevel foreslås at medtage regler herom, er baggrun-